



Batak ofereix l'alegria de les coses quotidianes: "Les nostres lletres són això, molt d'aprofitar la vida i gens de preocupacions."

"Som un grup que vol fer ballar la gent"

El grup va néixer oficialment l'any 2004. Des d'aleshores cerquen el seu so, a cavall del folk i del reggae i l'ska i la rumba i qualsevol cosa que els ve de gust de tocar. Diuen que ja han trobat allò que buscaven, que beuen la vida a raig i enfilen el camí que volen. Pol Aumedes a l'acordió diatònic i la veu, Mar Aumedes des del teclat i la veu, també, Jordi López, que és guitarra elèctrica i *lap steel*, Antonio Escañuela a la bateria i Carles Ceacero al baix (amb qui parlem) formen Batak, els flamants guanyadors de l'Amplifica't 2010-2011.

—Al principi érem bastant més folk. De mica en mica vam veure que la música que realment ens agradava tirava cap als ritmes jamaicans i el rock i vam anar fent aquesta barreja. Ara hem trobat el nostre so propi i som molt *reggaeska*.

—**I el nom, d'on ve?**

—D'entrada, no volia dir res, era una invenció de la violinista que teníem

Es diuen Batak, són de Granollers (Vallès Oriental) i, amb la seva fusió de reggae i folk, acaben de guanyar l'Amplifica't, el concurs de música en català que anualment organitzen els Joves d'Acció.

abans, una paraula que sonava bé i ens va agradar. Però després vam saber que és el nom d'un dels pobles d'Indonèsia. I bé està.

—**Com neix una cançó de Batak?**

—Algú porta una idea i l'anem construint, treballant fins que ens agrada a

tots. Una idea que no arrela al grup ja no va endavant: pensem que és molt important que tothom estigui d'acord amb les cançons que es fan, que tothom les pugui viure. Si una cançó no la vius, quan la toques no sona igual.

—**Quan vàreu decidir de presentar-vos a l'Amplifica't?**

—L'any passat ja ens hi vam presentar i vam arribar a la final. Vam decidir de tornar-ho a intentar i ha anat millor. Realment, és un punt mediàtic gran, quan guanyes un concurs d'aquestes característiques. Ho pots aprofitar per a donar-te a conèixer. És una eina de promoció molt gran.

—**Òbviament, penseu que hi ha espai per a noves propostes al panorama musical en català...**

—És clar! Mai no ens podem saturar d'art! Només s'ha de deixar escollir la gent i no obligar-la. Perquè de vegades es vol crear un *boom* tan gran d'un grup que sembla que obligues la gent a escoltar només una cosa. I l'art ha de ser més lliure. Per això hi ha tanta varietat, perquè la gent pugui escoltar-ho i triar.

—**Oferiu, a més, una veu femenina molt potent...**

—Sabeu que quan la Mar va començar tocant al grup, gairebé no cantava? Va ser amb el temps, que vam anar veient que podem fer moltes coses, i que entre ella i el Pol es compaginen molt bé. Realment, juntes, les dues veus sonen fantàstiques i s'hi pot anar jugant. Hi ha pocs grups que ho facin, això de tenir dues veus principals i anar variant-les i fusionant-les.

—**La vostra intenció és que la gent no pugui estar-se quieta als concerts?**

—Sí. Ens definim com un grup que vol fer ballar la gent. No pretenem cap altra cosa ni cap missatge ni que la gent es trenqui el cap ni res. Només volem que s'ho passi bé i que balli des de la primera peça fins a l'última.

—**"La mel al llavi, llepa-la: potser demà no hi serà"?**

—Sí, totes les nostres lletres són això, coses molt quotidianes, molt d'aprofitar la vida i res de preocupacions: aprofita tot allò que puguis i fes allò que et vingui de gust.

—**Ho practiqueu?**

—Bé, portem una vida bastant bohèmia, tots, sí [riu].

Núria Cadenes